

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Carjan, Ploceșt

Unde am ajuns!

(+). Unde am ajuns? — Noi popor de trei milioane și jumătate de su. flete; popor cu un lung trecut de lupte titanice, pline de jertfe și fapte; popor cu o linie politică bine descrisă, pe care în trecut am marcat-o cu oasele și sângele străbunilor noștri căzuți pentru neam, tron și patrie; popor organizat așa de puternic, încât prin acțiunile noastre politice ne-am eluat primul loc între popoarele nemaghiare din patrie, ear' în afară de granițele țerei, în străinătate, ne-am câștigat simpatia și spriginul moral al atâtor celebrități europene, ce 'și-au ridicat cuvântul, cu graiu viu și cu condeiul, pentru cauza noastră; noi, poporul român din Transilvania și Ungaria, odinioară falnic în lupte și neînfrânt în suferințe, — unde am ajuns astăzi, la sfârșitul veacului al 19-lea??

Unde am ajuns?

Înainte cu patru ani, în Maiu 1894, o lume generoasă și cultă își aținti spre noi privirile sale. Prin reprezentanții noștri cei mai distinși eram triți înaintea »legei« pentru a ne da seama de crima ce am fi fost comis ca popor, recurgând cu un memorandum la Monarhul nostru. Și simulacul de justiție ce ni-s'a făcut a avut darul de a pune în lumină cauza pentru care luptăm. A avut darul acest proces ca să mai prezente odată întreg poporul nostru una și nedespărțit, animat de aceleași aspirații, condus de aceleași vederi.

Memorandul acela care ne-a fost despărțit pe un moment, pe tema timpului, când se fie așternut, același Memorand a fost menit să ne unească de nou în strînsă solidaritate.

Cei-ce combăteau oare-când oportunitatea lui, cu o loialitate vrednică au luat la cunoștință aprobătoare faptul așternerei lui și s'au identificat prin solemn și unanime declarațiuni cu cuprinsul lui.

Ear' în ziua judecâței, pe câmpul de osândă, prefăcut în »Golgota« noastră, zecile de mii de Români, alergați din toate părțile țerei, din toate unghiurile românești, s'au mărturisit în mod solemn una cu conducătorii memorandiștii, și cu unanimitate Memorandul a fost proclamat cartea plângerilor și suferințelor noastre, a tuturor...

Ce timpuri de înălțare sufletească a unui întreg popor!

Ce moment istoric în care se contopesc sentimentele fiilor unui neam întreg!

De atunci au trecut abia patru ani. Și unde am ajuns?

După-ce șirurile prime ale falangei de luptă se împrăștie și slăbesc, dușmanul înainteașă încurajat și cutezător spre a lovi și nimici celelalte șiruri, până-ce în urmă va reuși să străbată în forțul ce vrea să ocupe...

Este forțul existenței noastre naționale.

Șirele prime le-a resfirat. Luptătorii s'au împușinat. Și cei cari mai stau pe câmpul de luptă, sînt despărțiți dela olaltă și nu se mai pot înțelege.

Ear' dușmanul înainteașă îndrăzneț, temerar, spre cele mai apropiate șiruri, și străbătând prin ele țintește și în fortărețele noastre scumpe.

După luptătorii politici, ne-au slăbit luptătorii culturale, și continuă a ne slăbi, tot mai mult și mai mult, până la nimicire.

Școalele și învățătorii ne sînt pe jumătate în mânia dușmanului. Școalele ni-se perd pentru sârăcie, că nu pot plăti pe învățători așa, cum legea (legea de dușman făcută) cere. Ni-se perd an de an tot mai multe, cedând locul școalelor comunale și de stat.

Unde ne mai rămân încă școalele, ele nu sînt de tot ale noastre; pentru-că învățătorii nu toți sînt ai noștri; și cari sînt, nu întregi sînt ai noștri. Gu-

vernul le-a ridicat salariul, guvernul are putere disciplinară asupra lor, guvernul îi stăpânește. Învățătorii noștri sînt în robie spirituală la dușman.

Pe urma lor vin profeții, cea mai veche, cea mai probată și mai vrednică gardă a comorilor noastre naționale.

Legile bisericești au fost o lovitură grozavă pentru ei. I-a atins în cele materiale, li-a slăbit autoritatea în cele morale, li-a corupt turma prin veninul cuprinsului acelor »reforme« poreclite liberale, cari au zguduit la temelie toată credința și încrederea poporului în așezămintele sfinte și organele lor.

Și după-ce 'i-au lovit și slăbit, 'i-au clătinat și umilit, — vine dușmanul cu o afectată generositate și 'i cheamă cu sirenică voce în jugul robiei numită — congruă.

Încă nu s'a pus în practică această afurisită congruă și urmările ei se arată, ca umbre lungi, înainte. Am văzut ce efect a avut »ajutorul de stat«. Vedem ce străfomări produce și numai simpla anunțare a congruei. Ne putem deci închipui ce grozave urmări va ave ea când de fapt se va fi introdus deja pe toată linia, între împrejurările și cu cautelele acelea, cu adevărat păcătoase, pe cari le-am văzut signalizate prin circularul rezervat al ministrului Wlassics către autoritățile politice.

Ba nici nu ne putem închipui ce desastre grozave va produce!

Și pe când astfel se procedează față cu organele școalei și ale bisericei, în aceeași direcțiune se lucră și contra organismului însuși al bisericilor și școalelor noastre.

Se știe, că ținta guvernului e să nimicească toate școalele noastre poporale.

Fățu cu liceele noastre se știe ce intențiuni are. Beiușul, Năsăudul, Brașovul, ne sînt pilde și dovezi proaspete.

Mai ales Brașovul, cu afacerea aceasta ce agită și acum spiritele, sângărând toate inimile cu adevărat românești, ne poate arăta până la ce cutezanță merge guvernul, — și până la ce stare de demență și sinucidere merg unii din ai noștri.

Și între aceste împrejurări — când falnicul liceu din Brașov se sbate în suferințele morței — ei, dușmanii, nu se sfiesc a ne prevesti cu un crud cinism, că — »după Brașov, urmează Blajul«.

Să ne mai gândim apoi la însuși organismul bisericilor noastre naționale, la autonomia lor, pentru unii amenințată, pentru alții denegată, — și se ne întrebăm: cum stăm, unde am ajuns?

Sibiu, 28 Noemvrie n.

Din România vin știri despre o crasă ministerială. Vineri s'a lăfit în București șvonul, că dl Sturza a abzis și că dl Eug. Stătescu s'a angajat cu formarea unui cabinet liberal concentrat, în care să fie reprezentate toate grupurile liberale, adică și Drapeliiștii și Fleviștii. — Ziarele de Duminecă ne anunță, că din încercările ce s'au făcut nu s'a ales nimic. — În schimb se adevărește știrea, că alegerile comunale din colegiul prim al capitalei s'au casat și se va eserie termen pentru noue alegeri. — Ieri, Duminecă, s'a făcut deschiderea corpurilor legiuitoare cu ceremonialul obicinuit.

Mareșal al Bucovinei. Ranele ultimei lupte electorale în Bucovina încep a se lămădui și se pare-că Românii reîntră cu înctul în grafie. »Wiener Zeitung« de Vineri publică numirea mareșalului dieței bucovinene, care și de astă-dată e — în ciuda opintirilor aliate ale Germanilor și Rutenilor — un Român, și anume ear' dl Iancu Lupul. Conducerea dieței în Bucovina rămâne deci din nou în mâinile Românilor, lucru ce după reușita ultimelor alegeri, ne părea cam problematic. Pacea între Thun și Români pare deci definitiv încheiată.

Din trecut, pentru viitor...

— Repriviri politice recente. —

(#). Este un adevăr istoric, permanent în toate manifestările publice și particulare ale omeniei, din toate timpurile. Acest adevăr spune, că trecutul ne învață la cele viitoare, cu alte cuvinte: trecutul prepară viitorul...

Politica, prin complexitatea și vastitatea sa, prin conexiunile sale cu multe ramure ale vieții publice și unori ale vieții particulare, — oferă tărîmul cel mai prielnic adevărului menționat.

Acel-ce face politică, ținînd seamă totdeauna de trecut, — va face o politică sănătoasă, firească, avînd conștiința lămurită a viitorului rîvnit... Din contră, ori-cine, în politică, nesocotește trecutul, este incapabil de o politică bună, este inconștient de viitorul rîvnit, este inept politicește...

Trecutul este pentru cei-ce se indeletnicesc cu afacerile complicate și ingrate ale politicei — mentorul cel mai savant, sfătuitorul cel mai înțelept.

De multe-ori un singur fapt istoric din trecut ne oferă mai multă învățătură politică decît zece mii de »consilieri intimi« la olaltă și decît toți »bărbații politici providențiali«.

Noi Români, oameni chibzuți, cu cap deschis și cu privirea limpede, n'am fost străini de înțelepciunea principiilor menționate. Resede în firea noastră de popor prudența de a culege din trecut învățături prețioase pentru viitor. De aici dragostea nemărginită a poporului nostru față cu trecutul, față cu istoria noastră.

Măiestrul nostru cronicar și om de stat Miron Costin, înțelegînd rostul important al trecutului, ne spunea și el acum câteva sute de ani: »Din cele trecute vremi se cunoaștem cele viitoare«...

Sînt nenumărate ocaziile cari se ofer a ne convinge imediat cît de neprețuite foloase putem trage din scrutarea trecutului, din compararea celor de acum cu cele de odinioară și din deducțiunile ce le putem face, în consecință, relativ la viitor...

Și cum subjugarea sub care noi Românii de dincoace gemem și astăzi, spre rușinea veacului și în desfiderea omeniei luminate, forțază ca toate manifestările vieții noastre publice și chiar particulare să îmbrace vestimentul politice, — trecutul ne poate servi ca un povestie »isvor fermecat« mai ales în lupta noastră politică, care nu-i decît lupta pentru existența noastră națională.

De aceea, adevărații noștri conducători politici n'au pierdut din privire nici-odată trecutul, ci întotdeauna s'au conformat lui. Numai așa zisii »conducători naționali«, profeții falși și apostolii de contrabandă, — numai aceștia pot ignora trecutul, pentru a face o politică de capul lor, o politică detestabilă din toate punctele de vedere.

În timpul din urmă, de vre-o trei-patru ani încoace, s'au petrecut în tabăra noastră evenimentele cele mai nefaste, nenorocirile cele mai neașteptate. Urmările acestor năpăstuii au fost des-concentrare, desbinare, decepționism, des-nădejde și nepăsare în sinul partidului nostru național.

Vom afla naturale aceste urmări fatale, dacă considerăm că înainte de epoca treburilor »crise« lupta noastră națională își luase un avînt mareț și cauza națională câștigase colosal și în țeară la noi și în străinătate.

După acea epocă de strălucire era cel mai firesc lucru, că cesti trei ani fură cumpulți prin durerile îndurate de noi și prin lovirile criminale îndreptate la inima cauzei naționale...

În același timp, desastrelor s'au înăsprit enorm prin faptul, că dușmanii, încurajați de halul în care ne-au adus

unii frați nesocotiți, deveniți în serviciul unui om politic strîmt la cap și mai strîmt la suflet, — au pornit în contra noastră campaniile cele mai înverșunate, așa încât astăzi ne aflăm la extrem.

De sine înțeles, asemenea situații nu pot dura o vecinicie. Trei ani căți au trecut sînt prea deajuns ca procesul reacției teribile să se fi sîvîrșit și ca fermentația ce s'a produs în sinul nostru să-'și dea roadele binecuvîntate...

Într'adevăr, după-ce povoaiele de ape murdare trecură și furtunile se deslînțuiseră toate, urmă între noi o liniște... Un dor de recreare ne cuprindea pe toți...

După-ce evenimentele grave și conducătorii noștri rămași sub drapel luminar obștea asupra celor petrecute, după-ce știm ce-a fost, — trebuie inevitabil să punem capăt situației extrem de grave care ne-a înlănțuit.

Și datorința noastră supremă e să redeschidem lupta, tot atât de brav ca odinioară... Se-înțelege, înainte de toate avem să nu uităm de înțelepciunea adevărului: trecutul ne-nvață pentru viitor.

Creдем că sentimentele acestea s'au format deplin în sinul partidului nostru național. Avem ideea, că toți vreau »acțiune«, dar' acțiune în care să ne fie de folos învățămintele reacțiunii ce-a trecut. Altfel, ignorînd aceste învățăminte, ne expunem cu siguranță la o nouă reacțiune, peste câțiva ani. Ear' asta ar pute fi și mai fatală pentru cauza noastră.

De aceea, în preajma de-a deschide era acțiunilor, creдем a fi de datorința noastră să publicăm o serie de repriviri politice din trecutul nostru recent.

Ne vom năzui să prezentăm lucrurile cu toată obiectivitatea și cu calmul necesar. Vom fi justți, dar' nu vom închide ochii la nici un fapt pozitiv. Numai astfel putem da o lucrare care să fie de folos frunțășilor și obștei partidului nostru național.

Scurt zis, țelul nostru este: să dăm faptele, să precisăm situațiile, să stabilim responsabilitățile și din toate acestea să deducem cuvenitele învățăminte pentru viitor.

Arătînd și dovedind ce-a fost bine și ce-a fost rău în trecutul politicei noastre recente, nădejduim a face posibil oamenilor noștri de bine — să se so-coată cuminte pentru viitor.

Iubileul împărătesc.

Circularul consistorului din Sibiu.

În ședința plenară dela 25 Noemvrie n. consistorul archidiecezan din Sibiu s'a ocupat cu iubileul Monarhului nostru, stabilind modalitățile sărbării. Eată circularul edat sub nr. 8363 din acest prilej:

Vineri, în 20 a lunii curente (2 Decemvrie nou) se împlinește 50 de ani, de când Maiestatea Sa cesaro și regească, iubitul și preagratiosul nostru Monarh Francisc Iosif I. s'a suit pe vechiul tron al glorioasei dinastii a Habsburgilor, luînd sub părintescul Seu scut, ca Împărat și Rege, soarta popoarelor din întreaga Sa monarhie.

O nouă și binevenită ocaziune se oferă astfel poporului ortodox român, care pururea s'a distins prin o neclătită și tradițională credință către înaltul tron, ca să descopere din belsugul inimii sale devotamentul seu omajial și alipirea sa sinceră și călduroasă către preafinalta casă domnitoare peste tot; și îndeosebi să dea expresiune sentimentului general de adîncă grațitudine față de augustul actual Domnitor și Monarh al nostru, căruia pe lângă multe alte pîrîntești binefaceri — avem a-i mulțumi reînvierea metropoliei noastre naționale și reintroducerea organizațiunei bisericești pe base constituționale, dînd astfel poporului român ortodox din patrie puțința de a se desvolta și progresa pe calea culturale după principiile sublime ale sfintei noastre biserici ortodoxe.

În urmarea acestora avem firma convingere, că clerul și poporul nostru din archidieceza Transilvaniei va emula

cu celelalte popoare din patrie întru exprimarea bucuriei generale, ce trebuie să cuprindă pe toate popoarele la aniversarea a 50-a. dela suirea pe tron a Maiestății Sale, carele prin un șir bogat de marelte fapte a întemeiat gloria înțeleptei Sale domniri de o jumătate de veac, adăugînd prin aceasta la mărirca gloriei Habsburgilor.

Consistorul archidiecezan pofteste deci din acest incident pe onorabila preoție paroțială, ca în mai sus numita zi, adică în 20 Noemvrie vechiu (2 Decemvrie nou) a. c., să celebreze în toate bisericile din archidieceză o liturgie iubilară, împreună cu ecteniile, doxologia cea mare și rugăciunile prescrie anume pentru Monarhul.

După aceea dispune ferii școlare, și alte lucruri vrednice de însemnătatea zilei.

Ședința reichsrathului.

Vineri reichsrathul vienez a ținut o ședință festivă spre a-'și exprima sentimentele de omaj către Maiestatea Sa din prilejul iubileului.

Toți deputații s'au prezentat în vestiminte de gală. Partisanii lui Schönerer au absentat; asemenea socialistii.

Președintele Dr. Fuchs deschizînd ședința a rostit un cuvînt ocașional avîntat, arătînd importanța momentului și încheiînd cu întreit »să trăească« la adresa Monarhului.

A propus apoi ca preșidiul să fie autorizat a exprima Maiestății Sale în formă cuvenită sentimentele deputaților, ce s'a și primit unanim.

— Asemenea ședință festivă s'a ținut și în casa seniorilor, unde președintele prințul Windischgrätz a rostit cuvîntul ocașional.

Dieta ungară și iubileul.

Se așteaptă cu interes ce poziție va lua dieta din Budapesta — unde numai Maghiarii sînt reprezentați — față cu iubileul Maiestății Sale. Se știe cu ce furie și cît de obraznic au atăcat kossuthiștii tot ce privește acest iubileu.

Joia trecută Szilágyi Dezső, preșidentul camerei a chemat la consfătuire pe matadorii partidelor opoșionale, spre a se înțelege asupra unei proceduri solidare. Opoșiția a declarat, că cu el e gata a pertracta, cu Bánffy însă nu.

Nu se știe însă ce va fi la cazul dat. Se zice, că kossuthiștii nu vor lăsa să fie priviți și ei ca participînd la »iubileul Împăratului«.

Memorandul Ungurilor.

Adresa opoșiției maghiare către coroană e de o importanță principală foarte mare.

Ceea-ce noi am făcut în memorandumul, pentru care ai noștri au fost condamnați la temniță, face azi după 6 ani întreagă opoșiția maghiară: ei cer intervenția coroanei.

La acest moment vom reveni; vom publica apoi întreg memorandumul unguresc în traducere. Pentru azi constatăm, că și presa maghiară îi recunoaște gravitatea excepțională.

Eată unele voci ale presei maghiare:

Pester Lloyd îl numește pamflet, plin de pathos artificial. Reamintește Memorandul analog al partidului naționalităților nemaghiare, prezentat de Dr. Mileti. Punctul de plecare — zice »P. Lloyd« — e același, și ce ar zice ministrul viitor: »Apponyi—Molnár—Kossuth«, când o nouă partidă a naționalităților, poate mai mare ca înainte, ar veni cu o asemenea adresă către coroană și ar găsi acolo sus un alt spirit decît cel de azi?...

»Budapesti Hirlap«, inspirat din cercuri apponyiste, zice în numărul de Sâmbătă cam astfel:

»O stare excepțională a produs această adresă. În cel mai mare chaos ina-

inte de ce constituțiunea noastră s'ar rumpe ori frânge, o partidă opozițională idealistă pășeste înaintea tronului și cere ascultare dela bătrânul Rege... Informează pe Rege...

»Acum când încă se poate ajuta, opoziția se plânge, vorbește și se roagă, ca după aceea, dacă sfatul nu i-se consideră și intră catastrofa, se poate fi liniștită în conștiință.

»E de prevăzut, că stăm înaintea unor lupte nesfârșite. Guvernul și opoziția au întrerupt pertractările și după această adresă lui Bánffy nu-i rămâne alta ca și coroanei, decât sau să pună alt guvern în fruntea treburilor, sau să proroghe ori disolve dieta, să guverneze ilegal, în mod absolutistic și să lege pe calea ordinațiunilor pactul și să facă cuota cu Austria.

»Egyetértés publică din condeiul lui Kossuth Ferencz o apreciere, în care se zice:

»Scopul memorandumului este, ca să atragă atenția Regelui, că guvernul actual exercită puterea executivă în așa mod, încât aruncă în crasă constituția; constituționalismul îl degradează la o formă simplă, ori-ce manifestare a vieții de stat, ori-ce aplicare a puterii publice în interesul susținerii sale, o infectează, legile nu le observă, le calcă și explică fals înțelesul și spiritul acestora; legile le batjocorește, extirpă iubirea de libertate, conștiința națională, respectul față de legi, domnia dreptului, ear' de altă parte răspândește utilitarismul și degenerarea spiritului public...

Am subscris deci proiectul de memorandum. Știm că majoritatea nu-l va primi, dar' va rămâne pentru istorie ca un act de acuză contra guvernului și va rămâne ca un strigăt în pericol al conștiinței maghiare.

»Hazánk de Duminecă publică dela bar. Kaas Ivor un prim-articol, în care se zice:

»Ministrii guvernului acusat în memorandum se vor sili a informa pe Domnitorul cum lor le convine, dar' greșeala ce au făcut-o cu greu o vor pute ascunde, că prin lipsa de sinceritate au încordat prea tare arcul așa, încât s'a rupt definitiv posibilitatea unei atingeri și lucrări comune între guvernul Bánffy și totalitatea partidelor opoziționale.

Aceasta reese din memorandum și marea crasă latentă, care amenință ministerul și constituția, a eșit la iveală și a erupt cu veemență.

Cronică politică.

Împăratul Wilhelm acasă.

Părechea împărătească 'și-a terminat călătoria, sosind în 26 c. la 11 ore a. m. la Potsdam. La sosire au fost așteptați de ministrii de stat și au fost binevenți de cancelarul imperiului, principele Hohenzollern. Împăratul a comunicat ministrilor rezultatele de până acă ale călătoriei sale, cât și cele-ce vor urma, a vorbit apoi despre starea actuală politică maritimă din Mediterana. Împăratul 'și-a sfârșit expozitul declarând, că este mulțumit cu rezultatul

călătoriei sale orientale. La sosirea împăratului, în Berlin s'au arborat stindarde pe oficiile publice și pe multe case private. La bisericile catolice au fost trase clopotele și s'au arborat stindarde germane și de ale Papei.

Conferența contra anarchismului.

Conferența contra anarchismului s'a întrunit la Roma în 24 l. c. Ea se ține în palatul Corsini și a fost deschisă de ministrul de externe italian Canevaro. El a mulțumit reprezentanților și 'și-a exprimat credința, că conferența va avea rezultat bun. Fiind ales de president, a prezentat un regulament, care s'a primit. În sensul acestuia Canevaro a denumit doi vicepresidenți: pe ambasadorii Belgiei și Austro-Ungariei, apoi s'a procedat la stabilirea programului.

„Granițele naturale ale Italiei“.

Guvernul italian a fost interpellat în cameră de deputații Socci și Gattorno, că la primirea proiectului Rusiei despre desarmare făcut-a în numele dreptului națiunii oare-care reserve față de „granițele naturale“ ale Italiei? Ministrul de externe Canevaro răspunzând a zis, că proiectul Tarului a fost primit favorabil din partea guvernului și acum se așteaptă programul conferenței. Până-când nu e cunoscut acesta, nu se poate discuta chestia. Dar' în nici o împrejurare nu pot forma obiect de discuție chestiile de graniță, cari ar contraria tractatele și interesele, ce leagă Italia cu națiunile mărginașe, aliate și prietene Italiei.

Bogații îngropate.

(Urmare și fine).

O fabrică de porcelan, împreună cu alta de sticlă (apă, bicași și lemne se găsesc doar' în abundență în Parva), s'ar pute, după mine, cu puțin capital instala. Debușul produselor se găsește în Ardealul nostru, și grație inițiative-luate de »Albina« prin fondarea »Concordiei«, avem în centrele locuite de Români prăvălii românești, unde s'ar pute face depozite generale. Este aproape imposibil, ca o astfel de întreprindere să nu reușească! Și în cazul de față inițiativa ar fi bine să o iee »Albina«, ca banca noastră conducătoare! Să intereseze pe celelalte institute-surori, să facă apel la micii nostri capitaliști, în scopul de a se aduna capitalul necesar.

»Banii s'ar găsi, — 'mi-se va obiecta, — »dar' ear' n'avem oameni!« Așa este — poate-că deocamdată nu o să avem chemici speciali pentru fabrici de porcelan și de sticlărie. Am lipsit atâția ani de zile din patrie, încât abia îmi aduc aminte de oamenii noștri conducători, cari trăiau și lucrau acum 20 de ani. Nu-mi vine a crede, că din generațiunea mai tină se nu se fi aplicat unul sau altul și la științele acestea. În cas că nu, să luăm pentru început specialiști, de cari avem lipsă, dela străini. Îmi aduc aminte, că acum vre-o 10—12 ani aproape toți — dacă

nu chiar toți — mașiniștii dela căile ferate române erau străini. Azi nu știu, zău, dacă se mai găsesc câțiva în serviciu. Direcțiunea a înființat o școală de mecanică, a ales băieți, cari au avut aplicație, și a dovedit, că și Românul poate să înlocuiască pe străin.

Să luăm străini dar' la început și 2—3 băieți deștepți, cari au drag pentru industrie, să-i trimitem în străinătate, în Germania sau Francia, să le dăm burse sau stipendii din banii noștri particulari; acești băieți terminându-și studiile, să între pe urmă ca practicanți în fabrici mari din străinătate, ca dinșii, muncind ca simpli uvrieri, să facă praxa necesară, pentru-ca să fie în stare nu numai a conduce dinșii fabricile noastre, dar' chiar de a face inovațiuni, ameliorări, ba chiar descoperiri noi! Urmând astfel, în puțin ani am scăpa dar' și de străini și am lucra noi cu puterile noastre.

În ținutul nostru nația se ocupă mult cu oieritul. Lăna o cumpără speculanții evrei și o exportează. Dar' dacă am înființa noi o mică fabrică de postav? Nici la întreprinderea aceasta nu se recer capitale mari. Eu am vizitat în Bulgaria — țeară poate mai săracă decât Ardealul, cu populațiune însă mai puțin inteligentă decât a noastră — în orașul Gabrova fabricile lor de postav. Vă pot asigura, că oamenii acestia din nimic 'și-au creat o industrie, care astăzi este impunătoare și ocupă un ținut întreg în urma ei. Adevărul este, că Bulgarul își ține de onoare și chiar de datorință să se îmbrace în stofă fabricată la el în țeară. Să fie oare Transilvăneanul în patriotism mai pe jos decât Bulgarul?!

Fondurile școlare grănițrești din districtul cândva al Năsăudului, au aproape de Năsăud, în satul curat jidovesc Entradam, o moară de 6 petri pe țărmul Someșului, cu teren destul împrejur. De moară se ține și o clădire mare cu două etaje, pe care proprietarul de mai nainte o destinase pentru o tăbăcărie (fabrică de piele). Clădirea aceasta, situată și ea lângă Someș, riu bogat în apă și, din cauza aceasta, o cale naturală și ieftină pentru transporturi de materii brute, pe tot parcursul său până la Satul-mare, unde se revărsă în Tisa, — au n'ar pute servi și ea pentru instalarea unei fabrici de postav sau altă întreprindere? S'ar pute face o combinațiune, ca fondurile să fie interesate la întreprinderi prin închirierea cât se poate de ieftină a obiectului.

Scopul meu cu articolul present este de a atrage atențiunea oamenilor noștri competenți asupra bogățiilor, ce zac îngropate la noi și că dinsele s'ar pute exploata prin propriile noastre forțe, punând astfel fundament la începutul unei industrii românești. Sânt sigur, că odată creată, nu-i va lipsi spriginul și îmbărbătarea națiunii.

Cu bucurie vedem, cum instituttele noastre financiare și comerciale prosperează pe zi ce merge și-și câștigă încrederea chiar și a străinilor. Eu sânt de ferma convingere, că și pe terenul industrial putem ajunge la aceleași rezultate.

Prin comerț și industrie se îmbogățeste un popor, și cu cât este mai bogat, cu atât el devine mai independent. Să cultivăm deci cu mai mult zel decât până aci comerțul și industria, cu atât mai virtuos, cu cât carierele politice etc. astăzi nu sânt aproape cu totul închise!

Deci: înainte! asta să ne fie de-visa și în direcțiunea industriei.

Camil Petri.

Dela Turda.

— Scrisoare particulară. —

(Adunarea despărț. »Astrei«. — O donațiune. — Nou advocat român).

Turda, 27 Noemvrie n.

Adunarea constituantă a despărțământului Turzei s'a ținut ieri, Sâmbătă, în 26 Nov. Așa se vede, că multe apeluri făcute parte prin ziare, parte ad personam tot au avut încăvra răsuneț mai ales la o parte — de sigur la cea mai bună — a preoției române din jurul Turzei. S'au aflat anume din vre-o sută comune cari aparțin despărțământului Turda vre-o 12 preoți și toți atâția inteligenți mireni, cari s'au grăbit se iee parte la adunarea generală și să se facă membri la »Asociațiune«.

Nu înțeleg însă pe ceia alți, cari ca totdeauna se țin departe de ori-ce mișcare românească. Nu-i înțeleg mai ales, pentru-că delegatul comitetului central, dl Iuliu Vlăduț, prin vre-o 10 cărți postale a invitat și special și ad personam pe fiecare preot și inteligent din cele patru cercuri pretoriale aparținătoare despărțământului Turda și apelând la simțul de datorință a fiecăruia l'a provocat să vină la adunare sau să răspundă taxa de membru.

Dar' așa se vede, că cu excepția celor de mai jos, despre cari de altcum sânt convins că ar fi venit și fără nici o provocare, dl Vlăduț a tocat înzădar la urechea surzilor și apelul d-sale a răsunat în pustie. Durere.

De altcum adunarea a decurs în ordine frumoasă, s'au făcut mai toți cei de mai jos membri ordinari, unii ajutători și s'au ales un harnic comitet în persoana dlui protopop Artemie Codarcea, director, apoi în comitet d-nii: Iuliu Vlăduț, Dr. Eugen Pătăcean, Ioan Mesaros și Nicolau Raf.

Dorim să-i vedem cât de curând punându-se la muncă din greu intru prosperarea despărțământului. Lista celor cari au luat parte la adunare și în cea mai mare parte s'au înscris de membri următoarea:

Din Turda: I. Vlăduț, Artemie Codarcea, Alexandru Romanțon, Dr. E. Pătăcean, Ioan Mesaros, George Boldea, L. Cigăreanu, V. Moldovan, S. Poruț, S. Rogozan, I. Găzda.

Din jur: Sam. Poruț (Clanu-deșert), Simeon Rus (Tur), Al. Bene (Petrid), V. Nemeș (Poiana), R. Romanțon (Sind), Sim. Luca (Măchiu), I. Pătăcean (Copand), Ioan Pop (Măhăciu), preoți: Simeon Pop, protopop (Luna), Vasina, proprietar (Bedeleu); Tătar (Petrid), Chitineș, Găzda, învățători.

Au ridicat veza adunării și câteva doamne și d-șoare din Turda.

O veste îmbucurătoare 'mi e dat să vă comunic despre o frumoasă donațiune ce a făcut-o în zilele aceste dl Dr. George Po-

pescu, adv., pe seama școalei gr-cat. din Turda.

Anume dându-și referadă eforiei școlastice despre fundațiunea fericitului Dionisiu St. Șulufiu, în jurul aranjării căreia încă a ostenit foarte mult, a predat reprezentanței școlare un act prin care donează școalei din Turda o moșie a sa din Urea, în mărime de 39—40 de jugere.

Fapta frumoasă se laudă prin sine. Dl Dr. Popescu merită recunoștința tuturor oamenilor de bine.

..

În zilele aceste a deschis aici în Turda cancelarie de advocat harnicul și bine cunoscutul tiner Dr. Eugen Pătăcean.

Poporul din jurul Turzei câștigă prin noul advocat un desinteresat și bun apărător, inteligența din Turda o valoroasă forță tină.

Sperăm și credem că dl Pătăcean, care și ca universitar și încă chiar pe vremurile grele ale Memorandumului, ale Apelului și Manifestului a fost unul dintre fruntașii și conducătorii tinerimii, acum intrând în viață practică va satisface așteptărilor ce le leagă Românii din comitatul Turzei de dînsul.

v. mol.

Chestiuni bisericicești.

Urmările »reformelor« liberale.

Valdhid, Noemvrie 1898.

Dela introducerea căsătoriei civile, de câte-ori obvine un cas de căsătorie, totdeauna se întâmplă între popor și preot cele mai mari neînțelegeri. Causa e:

a) că poporul e stors cu deservire prin nenumeratele date ce i-se recer; b) cu introducerea căsătoriei civile, taxa usuată a se solvi oficiilor protopopești (2 fl. 35 cr.) la gr-or. s'a cassat, din contră la gr-cat. s'a susținut și de oare-ce în jurul acesta, cam de comun sânt mestecați uniți cu neuniți, nu are-ori se întâmplă atari căsătorii mestecate, precum s'a întâmplat și aici în repeșite rânduri, fiind mirele gr-or. și mireasa gr-cat. Acestora îndesert le-am explicat cum stă lucrul și că fără de facultate dela of. protopopese nu pot să-i cunun, toate înzădar, — poporul întreg s'a revoltat, și câte insulte și neplăceri toate s'au descărcat asupra mea, ca-și-când numai eu singur aș fi de vină, cu toate-că respectivii înșii au încercat la of. protopopese, de unde apriat li-s'a spus, că până nu plătesc taxa iudatată, nu se pot cununa. Urmarea e, că încă nici o cununie bisericească nu s'a întâmplat, care să fie solvită amintita taxă, și dintre zece părechi ce s'ed împreună, numai două au contras numai căsătoria civilă. — La aceasta contribuie mult și notarul comunal de aici August Fischer, care sub forma de compătimitare că s'ermanul popor are de a mai plăti și taxe preoților, îi învață, că dacă totmai au voe și de binecuvântarea lui Dumnezeu, atunci e de ajuns ca mirii singuri să meargă să se închine în biserică la Dumnezeu, că tot atâta e ca și cununia preotului, precum s'a întâmplat în Dumineca trecută, când un om de încredere a venit dela nuntă și întrebându-mă de cheia bisericice, îmi spune că la sfatul notarului, mirii au voe să meargă, dacă eu nu-i cunun, în biserică să se închine la icoane. — Eu le-am dat voe să meargă, dar' nu s'au dus, ci s'a început ospățul presidat de dl notar, care i-a încredințat pe oaspeții prin o cuvântare, că statul a luat cununile dela preoți și le-a dat notarilor.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dela Teatrul Național.

— Trei metamorfoze. — Piese originale, —

Feeriele.

București, 24 Noemvrie n.

După o existență târăgănată de câteva decenii teatrul român înființat prin stăruințele neobosite ale membrilor societății filarmice, intră astăzi — grație sfortărilor titanice a dlui P. Grădișteanu — în faza definitivă a dezvoltării sale.

O fugitivă privire aruncată asupra trecutului, va da ochilor fiecăruia impresia, că arta dramatică în România a trecut — asemenea unei larve de fluture — printr-o întreită transformare până-când se capete forma din urmă și să-i crească aripele necesare pentru a-și lua zborul.

O primă fasă a teatrului nostru este aceea-ce ar corespunde — după comparația de mai sus — cu depunerea ouălor de fluture pe frunzele copacilor, adică nașterea lui, caracterizată această fasă, ca ori-ce început printr'o înclinare extremă către traducerea autorilor clasici. Nimic de valoare nu avem de înregistrat aci.

O a doua metamorfoză care ar corespunde cu dezvoltarea ouălor în larve sau gogoși, ar fi aceea a începerii progresului teatral, — aceea a dospirii aluatului artistic. — Și se distinge prin înlocuirea pieselor traduse prin altele originale, fără mare valoare literară, e drept, dar' pline de valoare istorică, pentru-că ele au dat semnalul renașterii

literaturei naționale. Alexandri și Milo sânt eroii acestei schimbări.

Nu se știe însă cum acest curent a fost abătut și repertoriul pieselor originale înlocuit earăși cu cel al pieselor clasice.

Destul însă că această reînviere a clasicismului dură treizeci de ani, având demni reprezentanți în Pascali, Manolescu etc... Această epocă ar corespunde cu aceea a transformării larvelor cu omide. Și a durat până în anul de grație 1898.

În sfârșit o ultimă și definitivă metamorfoză, corespondenta cu transformarea omidei în fluture și creșterea aripilor este cea inaugurată anul acesta la 1 Octomvrie... aceea a reînvierii gustului pentru piesele originale.

După o atât de lungă rătăcire și zdruncinare, ea în fine găsit fagașul potrivit teatrului nostru.

În adevăr nu e țeară în Europa care să fi putut zice că are teatru, până a așezat ca fundament piese originale. Că în România avem o literatură originală, suficientă ca valoare și cantitate de sigur nu eu voiu fi acela care voiu pretinde-o; dar' că între puținele piese ce constituie tezaurul nostru artistic se găsesc piese admirabile, de geniu chiar, demne de a apăre cu succes pe ori-ce scenă din lume, este earăși necontestat.

Că gustul publicului este deja pronunțat pentru acest nou curent, avem dovada cea mai vie în rețetele încasate până acum. Se constată că din cele 25 de reprezentații date, serile în care cassarul a avut mai puțin de lucru au fost tocmai și numai acele, în care s'au jucat localități sau traduceri, deși aceste

au fost piese de o celebritate universală ca »Ruy-Blas«, »Marquisul de Vilemer« de George Sand etc...

Și din contră nici-odată nu a fost o imbulzeală mai mare decât la »Scrisoarea perdută«, »Noaptea furtunoasă«, »Mort fără luminare«, »Lăcrămiore«, etc.

Acest curent puternic spre originalitate se manifestă în mod destul de evident încă de câțiva ani și mai ales acum un an am avut o probă definitivă de aceasta, când o piesă de valoare »Curcanilor« a făcut o serie, ce părea că nu se mai termină...

Se cerea să ai un ochiu nu tocmai ager și un simț nu tocmai eminamente artistic pentru a observa dela primădată că ceva neobișnuit agită sufletul mulțimei... Și este absolut neexplicabil cum vechea direcție — ori-cât de pasionată ar fi fost pentru clasicism — se nu bage de seamă aceasta și să excludă sistematic și din principiu toate piesele originale, condusă fiind de o pasiune prea puțin demnă de o inimă patriotică...

Trebuia să vie un om cu mintea luminată, un om cu simț artistic, un om a cărui inimă bătea la fel cu a neamului său, trebuia să vie dl P. Grădișteanu pentru a opri prăbușirea celui mai frumos templu al artei și desgroapând din magasiile și beciurile teatrului piesele originale să le scuture de mușcăluțel ce le acoperise și să le presente din nou mulțimei setoase de a le aplauda...

...Dar' ori-ce cuvânt în această chestiune este de prisos. Sentimentul este unanimitate de opoziție pentru cei alungați și de admirație pentru soarele ce s'a ivit.

Pe aceste considerațiuni stabilit îndrăznesc a profetisa, că pe când o lite-

ratură abundentă și valoroasă va fi sârbătorită pe scena teatrelor române, vechile opere clasice nu vor mai figura decât ca prețioase rarități pentru menținerea tradițiunii universalității scenice și pentru desfătarea diletanților... Traducerilor li-s'a pus cruce... Mulțimea va încuraja întotdeauna piesele smulse din mijlocul ei.

Dar' dacă aceste se pot zice cu drept cuvânt despre tragedie, dramă și comedie, nu trebuie însă a merge prea departe cu iubirea de original. Sânt piese, în al căror gen nu s'a lucrat încă de loc în literatura noastră abia împiorogată, piese, cari deși străine, au plăcut pretutindenea prin spiritul universal, în care sânt concepute. Și între acestea în primul loc este feeria.

Ori-cât 'și-ar trudi cineva mintea răscolind amintirile, nu ar pute găsi în vre-o scorbura ascunsă a creierului său vre-o feerie națională. Și cu toate acestea acel fel de spectacole este admirabil, grandios și place publicului mai mult ca ori-ce. Causa acestei plăceri eu socotesc că stă acolo anume, că ele au drept subiect partea cea mai misterioasă a vieții, partea cea mai ideală și mai fantastică, partea pur imaginativă cu visele, fantomele, zinele, ielele, nimfele, geniurile etc., în sfârșit tot ceea-ce place tuturor.

Dată fiind firea extrem de dispusă spre fantastic a poporului român, date fiind miile de spirite și strigoii cari nutresc imaginația celui mai din urmă plugar, ar fi neexplicabil și surprinzător, ca feeria așa cum e alcătuită să nu placă mulțimei. Netăgăduit e ceva în feerie care place tuturor... extrem de mult însă place poporului,

Pentru omul cult spectacolele acestea sânt o simplă distracție vizuală prin varietatea tablourilor și deliciul focului bengal și luminei electrice, pe când muncitorul cu sufletul virgin și credul este extasiat, de oare-ce este momentan transportat, eterizat și de aci explicațiile acelor ofțări de admirație, celui aaa...prelungit, foarte sincer și foarte natural.

Scurt, feeria este spectacolul galeriei, femeilor și copiilor...

Ea tinde a satisface tuturor cerințelor, tuturor vîrștelor și temperamentelor.

De aci succesul enorm al piesei de Duminecă, 8 Noemvrie v. Vreau să vorbesc de »Fata aerului«.

De două-ori într'o zi s'a dat aceeași reprezentație. Bolțile teatrului au răsunat de aplauze dela orele 2 p. m. până la 1 noaptea în continuu.

Se știe, că între numeroasele reforme și fericitele inovațiuni cu cari s'a ilustrat noua direcțiune a teatrelor reprezentată prin distinsile figuri ale dlui Petru Grădișteanu și D. Polizu Măgurești este și aceea a reprezentațiunilor populare.

Deja de mult se semnalase necesitatea acestei inovațiuni devenită un obicei în apus, — dar' nu fusese susținută decât de câteva voci din presă, cu foarte multă timiditate și numai ca un »pium disiderium«... Trebuia însă ca tot noul și valorosul director să facă din acest ehou rătăcit o realitate încoronată de un succes uimitor. (Va urma).

După terminarea ospătului, mireasa a făcut însușirea la oficiul parohial, că trece la relig. gr.-or., unde se va cununa și fără taxă protopopească.

Prin urmare dela căsătorii, în loc de a căpăta ceva preotul se pomenește cu neînțelegeri cu poporul, — protopopul încă se va pomeni cu nimica, căci poporul începe a se familiarisa cu căsătoria civilă; cei-ce totuși vor a se cununa bisericește trec la gr.-or. și se cunună. Oare se fie bine tot așa? — Videant consules.

S. Borza.
preot gr.-cat.

Cronica zilei.

Sibiu, 28 Nov. n.

Din Blaj. Dl. Dr. Isidor Marcu, profesor de teologie și prefect seminarial e numit secretar metropolitan și director al cancelariei arhiepiscopale. Dl. Emil Viciu, profesor gimnazial e numit rector al internatului Vancan de băieți. Dl. Ștefan Pop, vicenotar consistorial e numit notar capitular și protonotar consistorial. Dl. Dr. Vasiliu Suciu, director spiritual în seminarul teologic, e numit profesor de teologia dogmatică la facultatea teologică, și de religie în gimnaziul superior. Prea on. Aurel Florian, capelan militar cl. I. în Vișegrad e numit protopop onorar.

Agata Bârsescu a încheiat aseară ciclul de reprezentații, cu cari a ospitat la teatrul nostru. Și-a făcut rolul iubilar, a 350 oară, în „Hero și Leander”, cu un succes admirabil. Casa a fost absolut plină. Entusiasmul publicului la culme. După actul al II-lea i s-a predat artistei o minunată coră de flori oferită din partea admiratorilor sei români. Cât timp a fost în Sibiu distinsa tragediană a fost obiectul atențiunii în societatea frunțașilor nostri sibieni. Sâmbătă seara a avut loc în cerc mai restrâns o masă comună în onoarea artistei, care ieri a și făcut câteva vizite pe la familiile române.

Apucături meschine. Nici chiar zărele maghiare nu-și mai pot opri înfignarea în fața meschinilor apucături pe care le folosește guvernul maghiar, pentru-ca inducând în eroare opinia publică din Europa se-și câștigă simpatia străinătății. Astfel „M-g” e indignat pentru un articol de curând apărut în ziarul „Times” din Londra. Articolul inspirat și plătit de guvernul maghiar susține, că actuala situație ar fi urmarea luptelor bisericești politice și că numai guvernul și partidul seu actual ar fi în stare să apere liberalismul în contra reacționarismului și a clericalismului. Pentru-ca efectul se fie mai mare în Anglia protestantă, articolul spune, că membrii conducători ai partidului liberal sunt — *protestanți!*

Adecă numai guvernul lui Bánffy este acela care știe să guverneze și se susține la putere fără a folosi terorismul!

Înzădar, hărta și răbdătoare chiar și dacă e mare ziar englez, și mai ales dacă rîndurile se plătesc cu sterlingi grei.

Necrolog. Subscrișii cu inima plină de durere aducem la cunoștința conșanșenilor, că neuitata noastră fetiță *Silvia*, în etate de 2 ani, după un morb greu și-a dat sufletul în mâinile tatălui cerșec în 23 Noembrie st. n., ear' în 25 Noembrie st. n. a fost înmormântată. Tămășda, la 26 Noembrie st. n. 1898. Întristații ei părinți: *Alexandru Vasiadi și Florica Roxin*, frații ei: *Alexandru, Iosif, Ioan* și sora ei: *Minerva Mărioara*.

Din Bozoviciu ni-se scriu următoarele: În 20 l. c. a venit în ținutul Almaului, la Bozoviciu, noul comite-suprem al Caraș-Severinului *Pogány Károly*, ca să cerceteze și ținutul acesta, și așa se vede, ca doară se pună odată capăt frecărilor și discordiilor, ce onorau cetățile cetăților și vor fi aducând aminte, că au fost în Bozoviciu.

Poporul din Bozoviciu și jur a făcut mare alaiu comitelui-suprem. În Bozoviciu a fost iluminată mai multe case.

Seara s'a ținut banchet, la care a participat multă inteligență, dintre cari cei mai mulți au fost Români.

La banchet între alții a toastat și tinerul și energicul proot *Ioan Brinsei*, zicând între altele:

„Având rara fericire a te vedea în mijlocul nostru, te rog a primi din parte-ne asigurarea, că precum am fost în trecut, așa vom fi și în viitor ca cetățeni adevărați ai acestei țări — credincioși tronului și patriei (trăească), însă din partea Ilustrității Tale, ca șef și pârinte al acestui comitat, nu cerem ori pretindem munți de aur sau Dzeu știe ce, ci te rugăm a fi cu considerare față de poporul Almaului, care totdeauna a fost brav, blând, pacinic și aplecat, despre ceea-ce te rugăm a te convinge mai deaproape.

Sperând, că sub conducerea dreaptă și înțeleaptă a Ilustrității Tale se va practica frățietatea, dreptatea și egalitatea fără deosebire de naționalitate (trăească), te salutăm cu un »bine ai venit«.

În toastul seu comitele a zis ca răspuns la cuvintele preotului Brinsei că: »Să fim siguri, că el are să fie un om conștient de chemarea sa, nu are să facă deosebire între naționalități, ci are să fie om drept, și astfel din puteri valucera pentru binele și înaintarea poporului din comitatul seu«.

După aceea a vorbit căpitanul în pensiune dl. Cialma și încă un preot tiner, Banchetul s'a sfârșit pe la orele 10 din noapte.

Almăjanul.

Earăsi o »întreprindere comercială« la Arad! *Tipografia diecesană din Arad face reclamă pentru abonare la »Poporul«, la fișica pécatoasă a oficinei Jeszensky-Alexy! Eață ce ni-se anunță din Arad:*

Tipografia română din Arad, fundată de episcopul Meșianu și condusă și până azi de prof. T. Ceonte, a edat și din acest an »Călimdar« pentru popor.

În acest călimdar (pe anul 1899) a aflat de bine profesorul T. Ceonte a inserat un anunț de prenumărare pentru »Poporul«, foaia oficinei lui Jeszensky, redactată în 6 limbi și tipărită cu bani din fondul disponibil.

A recomanda poporului o fișică de calibrul foi »Poporul« este un fapt necualificabil dela un Român de simț. Ear' dacă ni-ar zice dl. Ceonte, că d-sa n'a recomandat-o, când a inserat anunțul în interesul acelei fișice, ci a făcut simplu lucru de »geschäft« prin publicarea aceluși anunț, îi reflectăm, că *foarte rău trebuie să stee trebile la tipografia diecesană, dacă a trebuit să recurgă și la conlucrare spre răspândirea foi »Poporul«, numai pentru de a pune mâna pe vre-o cățiva florințași din fondul de reptilii.* — *Vindem neamul, dle ginere al lui »Taica Moise«!*

Sentinela.

Avis. În anul acesta nici un călimdar german sau francez nu va oferi pentru 1 fr. ceea-ce va oferi călimdarul revistei »Lumea Ilustrată«. Acesta va apăre în trei edițiuni: Ediția specială a 3 fr. (fl. 150). Ediția de lux 1 fr. (65 cr.) și ediția populară 60 bani (36 cr.). Cine dorește să aibă ediția specială să trimită editorului Ig. Herz, București fl. 150. Cine va trimite banii prea târziu îi va primi înapoi.

Sfârșitul lumii. Negreșit, o să se sfârșească odată și lumea aceasta cu nenumeratele ei păcate. Când o să fie acea zi nu putem preciza; deocamdată învățații nostri au găsit aceste următoare 6 ipoteze științifice asupra prăbușirii finale a pământului:

1. Stratul de pământ dela suprafață se micșorează din ce în ce; deci rassa omenească este condamnată mai curând sau mai târziu, la înecare.

2. Ghița se prăbușește la polul nordic. Va veni o zi când pământul își va pierde echilibrul, se va răsturna pe axă și rassa omenească se va prăbuși.

3. Pământul se aproprie pe nesimțite de soare: omul e deci destinat să fie fript de viu.

4. Apa devine din ce în ce mai rară: omenirea va muri de sete.

5. Cu începere dela anul 3000 omul va suferi o influență retrogradă; ultimele specime omenești vor rivaliza în dimensiune cu insectele, vor descrește până-ce vor deveni microscopice.

6. Soarele tinde să se stingă: omenirea va îngheța.

Fiindcă după părerea învățaților, toate aceste 6 ipoteze sunt probabile, rămâne ca bietul om să-și aleagă moartea pe care o preferă.

Insula lui Robinson. Nu de mult se răspândise știrea că »insula lui Robinson« (Juan Fernandez) din oceanul Pacific a fost distrusă de un cutremur de pământ și apoi a înghiț-o valurile apei. S'a dovedit însă, că știrea aceasta a fost o simplă născocire.

Toți cari au cetit frumoasa povestire despre aventurile lui Robinson se întreabă acum ce e adevărat din toată această istorisire atrăgătoare, aproape fantastică, care-i izvorul acestei istorisirii și ce e cu »insula lui Robinson«?

Din tot ce se istorisește numai următoarele sunt lucruri adevărate:

În anul 1705, matrozul scoțian Alexandru Selkirk a fugit dela stăpânul seu, celebrul navigator Dampier, când acesta a ajuns la insula Eiland, necunoscută până atunci. Fugarul a trăit în insula aceasta 4 ani și 4 luni nefiind în contact cu nici un suflet de om. La 1709, l'a găsit acolo căpitanul Moobes Rooger, care l'a adus în Anglia. Istorisirea căpitanului a ispitit pe poetul Daniel Defoe să scrie vestitul roman »Robinson Crusoe«. Insula a primit mai târziu numele »Juan Fernandez« după navigatorul Fernandez, care făcuse pe vremuri dese călătorii în părțile acelea. »Insula lui Robinson« are o lungime de 22 chlm. și o lățime de 8 chlm. Grupa întreagă aparține republicii Chili.

»Insula lui Robinson« a servit dela 1750—1834 ca loc de deportație a criminalilor.

Actualmente insula e locuită de 30 de inși: un German, un Elvețian, un Portughez, un Francez și 4 Chilieni cu familiile lor.

Insula e păduroasă în partea nordică. Locuitorii ei se ocupă cu creșterea

vitelor; în toată insula lui Robinson sînt cam 100 de vite mari, 60 cai și 7000 de capre.

Știri mărunte. Împăratul Chinei zace pe patul de moarte. Catastrofa se așteaptă în tot momentul.

— Archiducele *Francisc Ferdinand* a sosit la *Eclia* (în com. Torontalului), unde va sta câteva zile, ca oaspele contelui Harnoncour.

POSTA REDACȚIUNEI.

Dlul S. Stoica în *Bran*. Am primit cu mulțumită actul privitor la »48«. După folosire vi-l vom retrimit. Fie să aveți mulți imitatori!

La

Abonament lunar

pentru

Decembrie st. vechiu

învită

Administrația ziarului „TRIBUNA“.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI.

»Jurnalul societății centrale agricole din România«. Apare la 1, 10 și 20 ale fiecărei luni în București. Abonamentul costă 10 lei pe an. Anul VIII, nr. 32 din 10 Noembrie 1898 are următorul cuprins: Înștiințare. — Exposiția și alergările dela Craiova, de dl. N. P. lip. — O nouă evaluare a producției grâului. — Societatea de agricultură. — Călimdarul plugarului. — Cutia cu scrisori. — Bibliografie. — Informațiuni. — Diverse. — Buletin agricol. — Anunțuri.

»Liga Română«, revistă săptămânală pentru interesele culturale a tuturor Românilor. Apare în București în fiecare Duminică. Anul III, nr. 44 din 8 Noembrie are următorul cuprins: O nouă agresiune de Nerva. — Congresul dela Turin de Delavale. — Interesele unității culturale ale tuturor Românilor. — Statul și autonomia bisericilor orientale. — Ungurii învoacă cesarismul. — Luptele Românilor în comitate. — Două milioane pentru Liga maghiară. — Casa ta, — și ei stăpâni? — Bibliografie. — Das Föderativ-System von Einem Banater Rumänen. — Informațiuni.

Bibliografie.

Zarandul și Munții-Apuseni.

Descriere de Silvestru Moldovan.

— *Voci de presă.* —

Tribuna Poporului scrie: »Acesta e titlul unui op voluminos, editura autorului, a dlui Silvestru Moldovan, publicist în Sibiu.

E una din puținele cărți de valoare ce au apărut la noi în acesti din urmă ani. O descriere amănunțită, fidelă și cât se poate de pitorească a celor mai frumoase plaiuri locuite de Români. O carte cu atât mai de valoare, cu cât autorul nu se mărginește numai la descrierea geografică a locurilor ce a vizitat, ci face și istorie, așa că scrisele sale apar ca un admirabil curs istoric asupra Moșilor sintetizați prin Horia și Iancu, ear' Moaștelor deasemenea le dedică pagini călduroase. Descrie vieța, portul, obiceiurile și toate însușirile bune ale acestei poporațiuni harnice, nelăsând însă uitării nici slăbiciunile, pe cari le combate cu o duioasă dragoste.

În carte sînt întreșeute și multe gravuri, foarte bine reușite, reprezentând locuri mai cunoscute din munți și putiri de ale Moșilor.

Îndemnăm pe toți Români să-și procure această carte, care e o lectură nu numai instructivă, dar' totodată și educativă, de oare-ce fiecare pagină a sa este inspirată de o caldă dragoste cătră neam și cătră dealurile și văile cari adăpostesc fără îndoială, pe cei mai viteji și mai interesați Români.

Cartea confratelui nostru este totodată o adevărată apoteoză a Zarandului, a comitatului care odinioară fusese cuibul celor mai clasici naționalști.

Trimitem autorului sincere felicitări.

»LIGA ROMÂNĂ« DESPRE

»LUPTLE ROMANILOR«.

Liga Română scrie următoarele despre broșura noastră »*Luptele Romanilor*«:

»*Tribuna*« din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură »*Luptele Romanilor*«, o serie de articole publicate în numerele sale de toamnă de dl. *Doctor Romanus*.

Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult *actualitatea*, pe când lucrarea dlui Ro-

manus îmbrățișează într'un breviar *treutul* acestor lupte combinându-l cu *actualitatea*.

Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vre-o 7—8 ani încoace. În aceasta residă nota cea mai bună și mai înaltă a cărței.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de ori-ce balast plictisitor și a-i da o *limbă aleasă*. Așa, că expunerea întreagă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar' ea devine și *atractivă*.

Aceste calități nouă vor face de sigur ca lucrarea dlui Romanus să fie prețuită pretutindenea. *Mai ales în România, unde trecutul chestiei tras silvane e foarte puțin cunoscut*. De aceea o recomandăm cu toată convingerea și căldura, ca pe unica carte cu garul de a introduce pe cetitor mai comod în *deplina cunoaștere a chestiei naționale*.

„Călimdarul Poporului“

— *Voci de presă.* —

»FLOARE-ALBASTRĂ«.

E anotimpul călimdarelor. În românește până acum n'a apărut decât acesta, și probabil că el va fi până la sfârșit cel mai potrivit scopului pe care și-l-a propus, dintre toate călimdarele cari vor apăre de acum înainte în țeară.

Această specialitate de publicistică a ajuns în vremea din urmă un fel de mijloc de speculă. Se pune materia călimdaristică, vre-o căteva anecdote, căteva nuvele și poezii ca vai de lume, și eată călimdarul gata.

Publicația »*Tipografie*« din Sibiu face o *fericită excepție* și merită să o relevăm. *Călimdarul Poporului* e, cu adevărat, scris pentru poporul român, e o mică cronică a evenimentelor petrecute în țările locuite de Români, un modest dar' puternic imbold de îmbărbătare la luptă, de înflăcărare a senti mentului patriotic.

Din cuprinsul literar remarcăm, »*Răzval nostru*«, cronică mișcării naționale de peste munți, dela Septembrie 1897 până la Septembrie 1898.

Poesiile, anecdotele, nuvelele, tot ce formează cuprinsul literar al călimdarului, sînt scrise într-o limbă frumoasă, simplă, curgătoare, așa cum vorbește țărânul român.

Redactorii »*Tribunei*«, cari au redijat compunerea acestui călimdar, pot să fie mândri de modesta lor lucrare. *În tenui labor.*

Așa modest cum este, »*Călimdarul Poporului*« va fi încă unul din puternicele mijloace de educație națională, și ca Români trebuie să încurajăm tot ce se produce în direcția aceasta.

»LIGA ROMÂNĂ«.

»Dintre multele călimdare ce se publică pe fiecare an în Transilvania, aceasta este de astă-dată, fără îndoială, cel mai bine întocmit.

»Acest călimdar poate fi privit ca un »*Almanach*« al relațiilor culturale românești de peste munți și este indispensabil pentru toți cei-ce urmăresc cu interes dezvoltarea Românilor din Transilvania.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Marți, 29 Noembrie n.

EIFERSUCHT.

Comedie în 3 acte, de A. Bisson și

A. Leclercq.

Începutul la 7 ore seara.

Sosii în Sibiu.

În 28 Noembrie n. 1898.

Hotel »*Împăratul Romanilor*«: Moser, căpitan din Brașov; Hodos, director din Blaj; Oncu din Arad, Dr. Mihai din Orăștie, advocați; Iovianu, oficial din Cluj; Wassermann din Iași, Szanka din Budapesta, ingineri; Pell din Budapesta, Löwinger, Saar, din Viena, Sitte din Brünn, Hermann din Brașov, comercianți; Linzbauer, inginer din Budapesta; Perko, oficial militar din Alba-Iulia; Laskay din București, Frantisch din Trieste, Burgozan din Așch, co mercianți.

Hotel »*Neurhker*«: Zoltan, privatier din St.-Gotthard; Rokmann, pielar din Agnita; Sift F., notar, Sift D., învățător, din Apoldul-mare; Widmann, major din Brünn; Inecs cu fiica, protopret din Cincin-mare; Costache din București, Vörös din Budapesta, comercianți.

Hotel »*Meltzer*«: Pop E., privatier, Pop, preot, din Ludoș; Petringear, primar din Zalarna; Zikeli, oficial din Făgăraș; Danciu, Roman, comercianți, din Căneni; Maiotto, oficial din Angiolino.

Hotel »*Habermann*«: Elena Tangel din Ungvár.

Cursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Nov. n. 1898

Săminte	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățesc nou	75	10.15	10.25	76	0.30	10.87
Grâu de Tisa	75	10.35	10.45	76	10.50	10.5
Grâu de Pesta	75	10.30	10.40	76	10.45	10.6
Grâu de Alba-Reg.	75	10.3	10.45	76	10.50	10.5
„Bacăia	75	10.45	10.50	76	10.55	10.6
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—	—

Săminte vechi ori noue	Soiul	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcără	prima	70—7	8.95	8.40
Orz	de nutreț	60—62	5.20	6.50
„	de vinars	62—64	6.80	7.60
„	de bere	64—66	7.80	8.70
Ovăș	bănăț.	39—41	5.75	6.10
Cucuruz (porumb)	de altsoin	—	5.50	5.55
Meiu	—	—	4.45	5.50
Hriscă	—	—	4.30	4.70

Grâu	Mart-Apr. Sept.-Oct.	Cantitatea per 100 chilogr.	9.14	9.85
Cucuruz	Maui-Iun. Iulie-Aug.	4.71	4.71	4.71
Ovăș	Mart-Apr. Oct.	6	6	6.02

Produse diverse	Soiul	Cursul	
		dela	până
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
„	roșie	—	—
Olen de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	37.	57.50
„	dela țeară	—	—
Slănină	svântată	—	—
Său	afumată	56	57.
Prune	—	—	—
Lictar	slavon, nou	—	—
„	bănățesc	—	—
Miere	brută	—	—
Ceară	galbînă străcurată de Rosenau	—	—

Cursul pietii din Sibiu

Din 28 Noembrie n. 1898

Hărto-monetă română	Crup.	9.50	vînd	9.53
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R aur)	—	19.	—	19.06
Ruble rusești 100 a	—	126.75	—	127.25
Galbeni	—	5.64	—	5.68
Napoleon-dori	—	9.51	—	9.55
100 Marco germane	—	58.60	—	59.90
Livre sterling	—	11.95	—	12.05

Bursa de Budapesta.

Din 26 Noembrie n. 1898

Benta de aur ung. 6 1/2	—	—	—
„ „ „ „ 4 1/2	—	—	—
„ ung. val. cor. 4 1/2	—	100.25	—
Impremutul căilor ferate ung.	—	121.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (la emisiune)	—	122.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (la emisiune)	—	102.—	—
Bonuri rurale ung.	—	98.—	—
„ „ „ „ croate-slavone	—	99.—	—
Obligațiunile desp. regalilor	—	101.50	—
Împrumut cu premiu ung.	—	166.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140.—	—
Benta de hârtie austriacă	—	102.50	—
„ de argint austriacă	—	102.25	—
„ de aur austriacă	—	123.50	—
Losuri austriace din 1860	—	160.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—	—
„ „ de credit ung.	—	—	—
„ „ de credit austr.	—	—	—
Scrisori fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“	—	102.—	—
Argintul	—	5.70	—
Galben împărătești	—	5.66	—
Napoleon-d'ori	—	9.54	—
Marci 100 împ. germane	—	58.95	—
London 10 Livres sterling	—	120.60	—

„DETUNATA“

institut de credit și de economii, societate pe acții
în Bucium.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste
6% interese când termenul de abdicere este minimul de 6 luni.

La depuneri cu termen de abdicere mai scurt de 6 luni
solveste 5 1/2% interese după depuneri.

[965] 84—

Direcțiunea institutului.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință
să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar
de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare
poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg
despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe
alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus
această carte în limba română poporală. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

HOTEL

„La pădurea Carpaților“.

RESTAURANT.

[1904] 5—52

Magazin cu coloniale

depon cu vinuri de Drăgășani.

Emilian B. Bratieanu,

București, Calea Griviței 171.

(Casa proprie).

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric:
„Parti alese din Istoria Transilvaniei pe
200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șase
florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din
casa nici unui bun Român.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în
Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare
cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a
pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de
bucate, delicate sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum
numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto
(20 cr. recomandată.)

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca poporală a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus
dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Teu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcaritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă poporală din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
plar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr.
sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste fran-
țoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1889). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarcițul. Comedie de Moliere. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusei-împărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina păcurarul. Poveste de Nicolae Trim-
bițiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară

se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca poporală a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.